



Когато Христос е бил на Земята, Той постоянно е говорел за Своя Отец. Ние често използваме израза „служението на Исус на Земята“, но ако помолим Него да го опише, Той би го изразил по различен начин. По онова време това е било странно и неразбираемо в очите на хората. „За какъв Отец говори, къде е Той?“ Исус е казал: „**Който е видял Мене, видял е Отца**“ (Йоан 14:9). Но как може да бъде това? Учениците не са разбирали, никой не разбирал. „**Аз живея чрез Отца. (Йоан 6:57) Защото не съм самичък, но Аз съм, и Отец, Който Ме е прлатил. (Йоан 8:16) Също както Отец познава Мене, и Аз познавам Отца. (Йоан 10:15) Каквото Ме е научил Отец, това говоря. (Йоан 8:28) Аз и Отец едно сме. (Йоан 10:30) Отец е в Мене, и Аз в Отца. (Йоан 10:38) Защото Аз от себе си не говорих, но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед какво да кажа и какво да говоря. (Йоан 12:49) Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря, но пребъдващия в Мене Отец върши Своите дела. (Йоан 14:10) Както Ми е заповядал Отец, така правя. (Йоан 14:31) Защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е пратил. (Йоан 6:38)**

Христос непрекъснато насочвал към Отец, показвайки чрез думите Си, че реалността, която хората виждат със собствените си очи, само частично отговаря на действителността. Сякаш живеел в два свята едновременно и хората, неспособни да видят невидимото, всеки път се препъвали и не разбирали думите Му. Четейки в евангелията историите за Христос, случили се преди две хиляди години, за нас е важно да видим и невидимата страна на Неговия земен живот, в противен случай и ние рискуваме да попаднем в числото на онези, които не разбират и се спъват. Какво в случая толкова лесно убягва от погледа на повърхностния наблюдател? За какво постоянно е говорил Исус? - За Отец. Това не е просто връзка, това е невидим Божествен тандем, единство на две обичащи се Личности, Които са преплетени помежду си, така че вече не е възможно да се разбере къде е Единият и къде е Другият.

Всъщност, историите за Христос предлагат много по-голяма панорама за тези, които могат да мислят духовно. Ние виждаме невероятния Небесен съюз на Отец и Сина, когато всичко е ставало чрез сътрудничество и тясна връзка помежду им. Те наистина са били едно. Исус е бил зависим от Своя Отец, въпреки че може ли любовта да се нарече зависимост? Разбира се, че не. По-скоро Христос се нуждаел от Отец, прекарвайки нощи в молитва. „Аз живея чрез Отца.“- Може да се види, че Отец е бил Неговият единствен Източник на утеха, подкрепа, сила, напътствие. „Пребъдващия в Мене Отец върши Своите дела.“- Исус знаел кой всъщност вършел чудесата. „Каквото Ме е научил Отец, това говоря.“- Исус чувал гласа Му в Себе Си, Той знаел какъв е гласът и откъде идва. Исус съвършено осъзнавал присъствието на Своя Отец. Той Го е виждал, чувал и Го е разбирал, ходил е там, където Отец Го е водел, Исус е живеел чрез Него и е бил движен от Него. За Него Неговият Отец бил толкова реален, колкото всеки от учениците Му.

Същата духовна реалност за съжаление убягва от очите на днешните новородени християни. Исус казва на учениците: „Ако бяхте познали Мене, бихте познали Отца Ми, отсега Го познавате и сте Го видели.“ (Йоан 14:7)

Той е искал да им отвори очите, обяснявайки, че всъщност те вече са видели Отца. Малко след това, Той казва още нещо: „Аз ще поискам от Отца и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас довека. Духът на истината, Когото светът не може да приеме, защото не Го вижда, нито Го познава. Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.“ (Йоан 14:16,17) Тук Той говори за Святия Дух: „Вие Го познавате, защото Той пребъдва с вас и във вас ще бъде.“ **Колкото и да ни е трудно да разберем това с човешкия си ум, ние трябва да стигнем до осъзнаването, че Отец, за Когото говори Христос, е точно Този Дух, Който живеел в Него, и Който е вършел това, което вършел Исус.**

„Ако Аз чрез Божия Дух изгонвам бесовете, то Божието царство е дошло върху вас.“ (Матей 12:28) С други думи, самият Всемогъщи Бог-Отец, в лицето на Сина и Духа е служел в онова време на човечеството.

Така че, защо това е толкова важно за нас? Защото точно тук започва историята и за нас. Преди да Си замине, Исус казва на учениците Си думите, които са толкова важни за нас. Това е реч на прехода, предаването на щафетата пред новата ера.

„Няма да ви оставя сираци, ще дойда при вас. Още малко и светът няма вече да Ме вижда, а вие ще Ме виждате, понеже Аз живея, и вие ще живеете. В онзи ден ще познате, че Аз съм в Отца Си, и вие в Мене, и Аз във вас.“ (Йоан 14:18-20)

Исус отново казва това, което е толкова трудно за ума на обикновения човек. Той ще стане невидим за света, но не и за Своите ученици. **Учениците ще научат в този ден и най-накрая ще разберат какво е това, Исус да е в Отца и Отец да е в Него. Нещо повече, те ще научат нещо ново – Той ще бъде в тях, а те в Него! О, Исусе, Ти искаш да ни кажеш, че това, което се случи между Теб и Отец, този Божествен тандем, този небесен съюз, всичко това сега ще се случи между нас и Теб?**

Господ рисува картини, за да им стане ясно. **Той изобразява с думи какво е да бъдеш едно с Него.** „Аз съм лозата, вие сте пръчките, който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод, защото отделени от Мене не можете да сторите нищо.“ (Йоан 15:5)

Той сякаш ни казва: „Помните ли как ви казах, че делата, които върша, не са Мои, а на Отец, който Ме изпрати? Затова ви казвам, че не можете да вършите дела без Мен. Аз ще ги върша чрез вас, когато ние с вас станем едно цяло. Пребъдвайте в Мен! Същият съюз и единство, който беше между Мен и Отца, сега ще бъде между Мен и всеки от вас поотделно. Затова, когато Светият Ми Дух дойде върху вас, вие ще разберете как Аз съм в Моя Отец, и вие в Мене, и Аз във вас.”

**За съжаление, много малко вярващи осъзнават реалността, че Христос живее в тях.** Те разбират това с ума си, постоянно го повтарят, но все още не могат да разберат какво всъщност означава. В живота на мнозина Святият Дух е най-пренебрегваната личност. Всеки иска да пророкува, да върши чудеса, с други думи, да върши делата на Исус, но няма много, които искат да станат едно с Него, да се преобразят по Неговия образ така, че да могат да кажат, че вече не те живеят, но Христос живее в тях. Това е трудно и страшно, защото би означавало да живеем според Неговите цели, планове, интереси, ценности. Това би означавало да търсим Неговата слава всеки ден. Отъждествяването с Него би било нашият най-голям приоритет в живота. **С други думи, нашата ежедневна цел би била да се преобразим по Неговия образ – да мислим с Неговите мисли, да говорим с Неговите думи, да виждаме с Неговите очи, да чувстваме с Неговото сърце, за да могат хората да видят в нас Христос.**

Когато Христос е насочвал към Отец, Той го е правел с причина. Той ни е показал пример, поставил е стандарт, начертал е план за бъдещи взаимоотношения с всеки от нас. Време е да поставим черта, да се върнем към Извора на нашата вяра. Ще последваме ли Христос, като вземем кръста си? Обичаме ли Го достатъчно, за да се преобразим по Неговия образ? Амин да бъде.